836/10

Den 1. februar 2010 blev i sag nr. 76.109:

xxxxxxxx xxxx xx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxx x

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at genoptage vurderingen af hendes méngrad efter to anerkendte ulykkestilfælde i år 2000.

Selskabet har afvist at genoptage vurderingen med henvisning til, at det ikke er dokumenteret, at der er sket væsentlige helbredsmæssige ændringer i klagerens tilstand siden Arbejdsskadestyrelsens vurdering af 13/10 2003. Arbejdsskadestyrelsen vurderede på daværende tidspunkt klagerens samlede méngrad til 15 %. Selskabet har udbetalt erstatning svarende til en samlet méngrad på 18 %.

Selskabet har i skrivelse af 9/6 2009 til nævnet redegjort for sagens faktiske omstændigheder og sin stillingtagen således:

"**Indledning**
Kunden har tegnet en ulykkesforsikring i Alm. Brand og anmeldt to overfald fra henholdsvis 30. juni 2000 og 9. august 2000.

Fremstilling
Vi har modtaget anmeldelsen for de to overfald den 22. maj 2002. Da skaden er sket knap to år forinden, rekvirerer vi speciallægeerklæringer fra henholdsvis ortopædkirurg og neurolog. På baggrund af speciallægeerklæringerne udbetales 18 %. Dette er kunden ikke tilfreds med, og sagen forelægges for Arbejdsskadestyrelsen, der den 23. juni 2003 vurderer det varige mén efter overfaldne til 15 %.

Kunden beder den 24. maj 2005 om at få tilsendt sagens lægelige akter.

I juli måned 2006 vender kunden tilbage og beder om at få revurderet ménfastsættelsen. På baggrund af de foreliggende lægelige oplysninger, er der imidlertid ikke dokumenteret nogen væsentlig forværring siden Arbejdsskadestyrelsens afgørelse i 2003.

Kunden vender tilbage ved advokat i april måned 2008. Advokaten vedlægger brev fra egen læge, hvor han lister nogle diagnoser op, som han mener kunden har lidt af efter ulykkerne i 2000. Vores læger konstaterer, at der fortsat ikke er nyt lægeligt materiale, der dokumenterer en forværring af følgerne efter de anmeldte skader. På den baggrund fastholder vi vores tidligere afgørelse og efter yderligere korrespondance med advokaten, indbringes sagen for Nævnet.

Begrundelse
Vi har tidligere udbetalt erstatning svarende til et varigt mén på 18 %. Arbejdsskadestyrelsen har efterfølgende vurderet følgerne til 15 %. Kunden har ved sine senere henvendelser ikke fremsendt eller henvist til nye lægelige oplysninger, der kunne dokumentere den forværring, der henvises til.

Neurokirurg M.J. udtaler den 23. oktober 2007 på Patientforsikringens vegne, at der er tale om et hovedtraume med kraniefraktur. Det er svært at se ud af denne vurdering, hvad M.J. baserer udtalelsen om en kraniefraktur på. Nederst i vurderingen fremgår det, at hun ikke har set nogen CT-scanninger, der påviser brud på kraniet. De CT-scanninger hun henviser til fra 2002 viser begge entydigt, at der ikke er konstateret brud eller andet for den sags skyld.

Desuden skal det understreges, at kraniebrud i sig selv ikke berettiger til erstatning. Kunden har fået erstatning for postkommotionelt syndrom, som er en følge af hjernerystelse efter de slag hun har fået herunder også for et eventuelt kraniebrud.

Skaden er afgjort i 2002/2003 og psykiske gener i det omfang kunden beskriver, opstår ikke så lang tid efter skaden. Det fremgår af akterne, at kunden efter overfaldene har levet i samme by som overfaldsmanden og dermed med risikoen for at møde denne. Det har utvivlsomt været psykisk belastende, men er reelt ikke noget, der kan regnes som en direkte følge af overfaldene i 2000.

Samlet set foreligger der ikke nye helbredsoplysninger, som Arbejdsskadestyrelsen ikke har haft i forbindelse med deres vurdering i 2003.

På den baggrund har vi fastholdt, at kunden ikke har dokumenteret, at der er sket en forværring af de følger, der kan relateres til overfaldne i 2000.

Konklusion
Da vi ikke har fået forelagt nye oplysninger i sagen, der dokumenterer en forværring af kunden følger efter skaderne i 2002, har vi fastholdt vores tidligere afgørelse."

Hertil har klageren i skrivelse af 28/6 2009 til nævnet bemærket:

"1. Jeg har telefonisk anmeldt mine skader til Alm. Brand i november 2000. Fik derefter tilsendt en begyndelsesattest og bagefter en slutattest.
2. På grund af en forværring af mine symptomer blev jeg sendt til undersøgelser hos adskillige overlæger og speciallæger (se venligst tidligere tilsendte bilag).

3. Tidligt i forløbet har jeg sendt alle rapporter til Alm. Brand - men de har kun brugt en brøkdel af diagnoserne fra alle mine rapporter.
4. 'Basis kranie fraktur' blev diagnosticeret af overlæge M.J. på Rigshospitalet i 2007. Allerede i november 2001 havde neurokirurg, overlæge S.M. på O.U.H. i forbindelse med diagnosen 'svær Post Commotio' fortalt mig, at jeg havde fået 'kraniebrud' og at det ikke altid kan ses på en CT-scanning. Alle mine symptomer (blødning fra venstre øre, nedsat hørelse venstre øre, contusio palpebrae et periorbitalis, brillehæmatom, hjernenerve læsion) beviser også, at det var 'basis kranie fraktur' jeg havde.
5. PTSD blev ikke diagnosticeret af min læge i N., men først i 2003, da jeg skiftede læge til M.B. i O.
6. På bilag .. (brev af 09.02.2009) har min læge M.B. bekræftet, at symptomerne på PTSD har udviklet sig i forbindelse med ulykken i 2000."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder attest af 9/2 2009 fra klagerens egen læge. Af sidstnævnte fremgår:

"Det attesteres herved at L.H. er patient i vores praksis og kendt af undertegnede. L.H. har været patient her siden august 2003, hvor hun flyttede til O. fra N.

Diagnostisk vurderer jeg som anført i vedlagte kopi af journal, at pt. efter ulykken 2000 har lidt af følgende tilstande:

1. Postkommotionelt syndrom (smertetilstand efter hjernerystelse)
2. Basis Cranii fraktur seqv
3. Traumatos regio nuchii et colli lateralis dxt. seqv
4. Laesio partialis rami temporales nervi facialis dxt.
5. Posttraumatisk stress syndrom (psykiske mén efter langvarig og/eller svær psykisk stresstilstande)
6. Depressio mentis (depression, delvist udløst af punkt 1 og 2)
7. Periodisk generaliseret angst."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag, herunder de lægelige oplysninger og Arbejdsskadestyrelsens vurdering fra 2003, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at genoptage sagen som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen